

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ПОНЕДЕЉАК 2. АВГУСТА 1899.

Број 28.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 „
За стране земље на годину	9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

БЕОГРАЂАНИ,

Пре двадесет и три године, када се оно Србија, ова наша драга и мила Отаџбина потресала под звуком бојнога оружја, под грмљавином топова и лубарада; кад оно Српски Народ вођен својим тадањим витешким Кнезом Миланом М. Обреновићем IV, — беше сав листом устао да извојује себи и својој држави потпуну слободу и независност, да прошири своју општу кућу, кућу, којој је онако јуначки и мудро положио прве темеље Милош Велики, а незаборављени Кнез Мученик још боље утврдио и очистио градове од Турака, — тада баш, на дан другог Августа 1876 великом Божјом милошћу угледао је света наш љубљени Краљ и Господар Александар I.

Београђани,

Други Август, дан рођења нашег милог и узвишеног Краља и Господара, — који је, по примеру Својих славних Предака, челичном руком, а срцем и душом пуном љубави према народу Своме, свом снагом кренуо, да Своју милу Србију узнесе на ону видну висину, која јој је и њеним положајем, и њеним правом и њеном историјом намењена, — тај дан значајан је и по Српски народ и по Династију Обреновића и по наш Београд, Престоницу српских владалаца, у којој се наш премили Краљ и родио, те га за то цела земља светкује као велики народни празник.

Београд је био у томе светковању вазда први. За то тога дана похитајмо сви у свети Божји Храм, да се помолимо милостивоме Богу, да нашег милог Краља и Господара Александра I. поживи дуго и дуго, а на срећу и славу Србије и целог Српског народа!.....

На сам дан Краљева рођења, после службе Божје, биће благодарење у Саборној цркви у 10 часова пре подне. Домови београђана биће искићени заставама. У вече ће варош бити осветљена.

Од суда општине београдске 1. Августа, 1899 год. у Београду.

Грађанству Београдском

Његово Величанство Краљ,

благоволео је указом од данашњег уважити оставке, које су му поднели Министар Народне Привреде г. Сима Лозанић и Министар Унутрашњих Дела г. Јеврем А. Андоновић, и, стављајући их на расположење, поставити:

За Заступника Министра Народне Привреде г. Вукашина Петровића, министра финансија, а за Министра Унутрашњих Дела г. Ђорђа А. Генчића, комесара Народне Банке.

Ово се саопштава грађанству ради знања.

Абр. 5514. Од Суда општине београдске 30. Јула 1899 године у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

15. јула 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г. г. Стев. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г. г. Михаило С. Протић, Голуб С. Јањић, Дамјан Стојковић, Милутин Ј. Вожић, Ђока Тошић, И. Козлић, Мих. Ђ. Илић, Др. Јов. Ђурић, Јанаћ М. Јанковић, Стојан Пајкић, Мих. Јовановић, Мита Петровић, Ј. Алкалај, Д. Тадић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8. Јула о. г. и у одлуци КНБр. 427, учињена је измена,

да се ово решење нема сматрати као засебан предлог, него као измена и допуна решења из прошле седнице о овоме предмету. —

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака Абр. 5169, 5079, 5168, 5184, 5101, 5104, 5167, 5170, 5166, 5063, 5102, 5091, 5092, 5093 којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је доброг владања и доброг имовног стања Боривоје Ањелковић адвокат;

да су доброг владања и средњег имовног стања Алимпије Савић адвокат, Ђира Танасковић предузимач, Јован Ковић, трговац; да су доброг владања и сиротног имовног стања Глиша Регнеровић новинар, Драгомир Јанковић новинар, Гавра Гавриловић бравар, Лале Трпчев и Риста Стојановић лебарски момци, Макарије Мушички оvd.; да су му непознати Настас Лазаревић ситничар, Никола Нушопулос и Новица Вучковић његови момци, Вукашин Павловић жандарм, Јеротије Антић кафеџија, Риста Петровић и Риста Костић кравари, Драгутин Јовановић кочијаш, Милорад Ђорђевић шегрт, Јанко Арсић бив. кафеџија но с тим, да је овај последњи био осуђиван због убиства.

III

По прочитању молбе Доброслава Дулића шпекуланта СтБр. 1820, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

IV

По прочитању молбе Светозара Грујића служитеља општинског ГБр. 1802, Милоша Милисављевића командира пожарне чете Абр. 5132 и Антонија Стојановића служитеља Абр. 5103, одбор је решио,

одобрава се молиоцима Грујићу и Стојановићу тридесет а Милисављевићу двадесет дана осуетва од дужности ради лечења с тим, да им се исто има рачунати од дана кад га стану употребљавати.

V

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15 Јула ове године Абр. 5139 одредио цену лебу од 24 паре динарске по килограму, а да се леб продаје по 25 пара у тежини од 1042 грама, пошто је жито за прошлих 15 дана било 15 дин. 100 кграма, Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

VI

По прочитању писма Безименог Друштва трамваја града Београда Абр. 5119, којим дру-

штво изјављује да не пристаје на допуну решења одборског од 3. Јула 1899 године Абр. 4449, коју је допуну предложио одборник госп. Никола Спасић у седници од 8. Јула 1899 год., — одбор је решио,

одбор остаје при својем решењу од 3. Јула о. г. Абр. 4449, односно грађења нових трамвајских пруга, измена тарифе и продужења концесија за осветљење и трамвај, и при измени овога решења учињеној у седници од 8. Јула о. г. односно тарифе од Ђумрука до Славије, одбацујући измену односно тарифе на линији од Калимегдана до Славије.

Напомена. Овоме решењу био је противан одборник г. Михаило Јовановић.

VII

По прочитању извештаја одборске комисије ББр. 2980 о прегледу књига и рачуна општинских за 1898 годину, одбор је решио,

прима се к знању овај извештај са тим, да суд општински у што краћем року изврши примедбе комисијске у овом извештају наведене.

VIII

Председник износи одбору на решење молбу одбора Ђачке Трпезе, да му се даде потребно земљиште за подизање зграде за Ђачку Трпезу.

По прочитању те молбе Абр. 5097, одбор је решио,

да се одбору Ђачке Трпезе даде на бесплатно уживање за подизање зграде за Ђачку трпезу један део општинског земљишта на Зеленом венцу. Колики део овога земљишта да се даде, под каквим погодбама и за које време, овлашћује се суд општински да одреди, с тим, да ово уживање не може дуже трајати од 15 година.

IX

По прочитању извештаја грађевинског одељења о тражењу Алексе Бибе, да му се прода један плац регулационог фонда, како би тиме свој увећао, одбор је решио,

да се Алекси Биби уступи тражено земљиште фонда регулационог по процени која ће се по закону извршити, ако остали

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО
КОСТА Н. КОСТИЋ

(НАСТАВАК)

Кад који српски властелин или владалац приређује какву изванредну своју фамилијарну свечаност, он је сматрао за част и пријатну своју дужност да позове и Дубровчане на своје домаће весеље; српски владалац тек што је скинуо са својих обућа и оружја прах са бојног поља, одмах би послао гласнике у Дубровник, да својим пријатељима Дубровчанима јави о својој победи. А обазрива Дубровачка Сињорија том приликом слава је на српске дворе посланство с богатим поклонима да честијају домаћу свечаност или победу српском владоцу.¹⁾

¹⁾ Овако су Дубровчани састављали и слали на српски двор своја посланства. Изабрали би у Малом Већу два амбасадора; дали би им 12 коња (2 за њих, 1 за тумача (tugšmanпо), 5 за слуге коњанике, 4 за пртљаг) шест слугу пешака и 5 коњаника; послуга је била униформисана. Месечна плата целог оваквог посланства била је 6 ливара грошева. Амбасадори су се старали само о посланству; примили би дарове одређене за владоца и његов двор. Снабдевено свиме дубровачко би се посланство вренуло на пут ка српској престоници. Mon Spect. v. X. с. 111.; v. XXIX. с. 343—344.

Српска краљица Јелена Францускиња, мати краља Драгутина и Милутина кумовала је једном Дубровчанину.¹⁾ Госпођа Јела Сандаљевица и Стеван Косача узеше Дубровчане за сведоке, чуваре и извршиоце својих тестамената.²⁾ Често би завађени српски владоци или племићи звали Дубровчане да им пресуде њихове спорове и да их измире.³⁾ У мутној политичкој атмосфери који целом Српском Народу у скорој будућности наговештаваше велике напасти, Дубровчани би, забринута лица, бојећи се да пропад српске самосталности не донесе и пропад Дубровачке Републике, саветовали српске владоце да живе у миру и љубави.⁴⁾ У својим писмима српски владоци и властела називају Дубровчане својим *пријатељима* (поштењим, племенитим, драгим, мудрим, ердачним, љубазним, добрим, славним, старим и новим, сваке части достојним или богодарованим,

¹⁾ Mon. Serb. с. 66.

²⁾ Пуцић, Спомен. к. II. с. 121—136.

³⁾ Јв. с. 118—120.

⁴⁾ Дубровчани 12 дец. 1402 г. пишу Мари В. Бранковићки: „Бог кѣ колељи вѣсмо да је мѣгю камъ любаљ и добри миръ како прѣстон мѣгло сѣстрѣ и братѣю. А тон вѣкѣше господокли вѣсти и ѕъдрѣжани зѣмлю с докромъ мирѣ и станю тѣр вѣ кѣсѣ добро вѣло“, Пуцић, Спомен. к. I. с. 43.

моћним и т. д.), *браћом* (драгом, старијом многопоштованом и т. д.), *господом* (мудром, племенитом, славном, свемоћном), *кумовима*, *сродницима* и др.¹⁾ Допније такве ласкаве изразе употребљавали су и турске аге и бегови, па су Дубровчане звали *господом*, *пријатељима*, *комшијама*, *беговима*.²⁾ С друге пак, стране Дубровник уговара као неки мали суверен: у дубровачким писмима и исправама веје тон неке власти и самопоуздања; Дубровчани обично овако почињу своја писма: „Ка нме отѣцѣи сѣни и скѣтога дѣха. Аминѣ. Мы кнезь, клѣстѣлѣ и кѣсл опкѣни градѣ Дѣвробѣника даѣмо кѣ свѣдѣнѣѣ кѣслакомъ малому и голѣмому по сѣмѣ нашѣмѣ писанѣю а под пѣчѣтѣю нашомѣ“ и т. д.

Дубровник је, имућан, свуда поштован, сматран за прибежиште немоћних и гоњених. Сваки несрећник, гоњен судбином или људима, налазио је у Дубровнику искрено гостопримство. Са свију страна на њ су

¹⁾ Mon. Serb. с. 250—254., 260., 275., 287., 296., 309., 380., 450., 518., и т. д. — Пуцић, Спомен. к. II. с. 1., 5., 22., 38., 49., 57., 62., 71., 80., 98., 118 и т. д. — Споменик XI. с. 53., 75. — На једном месту, Пуцић, Спомен. к. I. с. 176., Дубровник је назван „многоплеменити градѣ Дѣвробѣник с Далмациѣ.“ — И сам цар Душан назива Дубровчане својим сродницима. Пуцић, Спомен. к. II. с. 22. — Не ретко у споменницима Дубровчане називају: „Magnifici domini mercatores Reipublicae Ragusinae“, „Magnifici signori mercanti Ragusei.“ Mon. Spect. v. XVIII. с. 200., 208., 214., 258. —

²⁾ Starie к. XI. с. 81. И на другим местима.

суседи не зажеле да од овога плаца што за себе купе.

X

По прочитању акта госп. Министра Финансија АБр. 4624, којим се тражи да се кватирна порезницима повиси, одбор је решио,

да се умоли господин Министар финансија, да са овим тражењем причека општинау до идуће године и буџета, пошто сада нема буџетске могућности за ово повишење.

XI

По прочитању извештаја општинског правозаступника АБр. 3916 о наплати интереса од Косте Панџеле за на време неплаћену аренду за пубок у 1893 год, одбор је решио,

прима се у свему овај извештај општинског правозаступника и према томе има се напустити тражење овог интереса као застарелог.

XII

По прочитању молбе Симе К. Наумовића АБр. 5087, да му се исплати 4000 дин. за експроприсано земљиште, и по прочитању извештаја месног рачуноиспитача АБр. 4489, одбор је решио,

да се ова молба одбаци и да се молиоцу ових 4000 динара не исплате све донде, док год не напусти земљиште које је експроприсано.

XIII

Председник извештава одбор, да је стручна комисија нашла, да је земљиште на бив. тобцијској пијаци недовољно и неподесно за подизање зграде школске за кварт савамањски.

По прочитању тога извештаја комисијског ГБр. 1599, одбор је после поименичног гласања са 7 гласова међу којима је и председник, против 7 (3 нису гласали) решио,

обуставља се од извршења решење одборско од 18 Марта о. г. ГБр. 881. Да иста комисија, која је поднела овај извештај о неподесности земљишта „тобцијска пијаца“ за школску зграду, проучи и каже одбору, на којем другом месту би требало ову школску зграду сазидати. Овој коми-

били управљени невољнички погледи. Стеван Бранковић у свом писму од 1 Окт. 1476. г. жали се Дубровчанима, да је сиромашан и преболан и тужним самртничким гласом преклиње да приме и заштите његову самохрану жену и децу.¹⁾ Краљ Матија у једној својој повељи од 12. маја 1459. г. вели за Дубровник: „Јер та Дубровачка Држава сматра се за пристаниште хришћанске слободе.“²⁾ Павле Анђел назива Дубровник прибежиштем и богатих и сиромашних.³⁾

По дубровачким летописима 1192. г. у Дубровник сврати енглески краљ Ричардо Лавово Срце.⁴⁾ Мало Дубровачко Веће 1343 г. решава да се из општинске касе плаћа кирија за стан бугарске царице.⁵⁾ После пораза код Никопоља 1396. г. магарски краљ Жигмундо враћајући се у своју државу сврати у Дубровник, где буде врло

сији додају се још и одборници г. г. М. Ј. Божић и Ив. Козлић.

XIV

На тражење Управе вароши Београда АБр. 5128 одбор је решио,

да се број ноћних стражара повећа са педесет људи од првог Августа ове године и да тај број остане све донде, док год буде потребно. Одобрава се и кредит од петнаест хиљада динара за ову годину. Суд општински да одреди, одакле да се ова сума исплати пошто се предходно прибави одобрење надлежне државне власти.

РЕДОВНИ САСТАНАК

22. Јула 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г. г. Стев. Пивковић и К. Симић, од одборника били: г. г. Мих. Јовановић, Васа Николић, Мих. С. Протић, Ђ. Ј. Пантелић, Младен Николић, Марко С. Петронијевић, И. Козлић, М. Штрбић, Борђе Н. Соколовић, Ђока Тошић, К. Н. Лазаревић, Голуб С. Јанић, Дамјан Стојковић, Н. Спасић, Д. Тадић, Ј. Алкалај, Трифун Борђевић, Јанаћ М. Јанковић, К. П. Михаиловић

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. јула о. г. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 5326, 5301, 5220, 5210, 5219, 5330, 5302, 5340, 5344, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Драгутин Ђокић магација добродошља и доброг имовног стања; да је Добривоје Попадић б. практикант добродошља и сиротног имовног стања; да су му непознати: Милан Јовановић калфа коларски, Димитрије Младеновић, бив. келнер, Никола Јефтовић, бив. служитељ, Спира Ђорђевић надничар, Марко Ристић бив. служитељ, Петар Вукојевић раденик, Радисав Лазовић момак, Божа Шумаревић радник.

лепо дочекан и угошћен.¹⁾ Г. 1400. византиски император Манојло на своме путу на запад у Дубровнику у чапђењу пробави 15 дана.²⁾ Данског краља Хенрика IX. на повратку из Јерусалима 1424. г. Дубровчани прихватише и отпратише.³⁾ По паду Цариграда 1453. г. у Дубровник добегоше највише грчке патрицијске фамилије Комнени, Ласкари, Палеолози, Кантакузени.⁴⁾ И Скендербег је долазио и пролазио кроз Дубровник.⁵⁾ И т. д.

Српски су владоци и властела много одлазили у Дубровник било ради уживања, било ради своје потребе: да од богате дубровачке сињорије добију новаца на зајам или да оставе своје скупocene покладе.⁶⁾

¹⁾ Mon. Spect. v. XIV. c. 51., 241; v. XXV. c. 182. — Rad. k. VII. c. 214.

²⁾ Mon. Spect. v. XXV. c. 188—1400. arrivo a Ragusa, e si trattene giorni quindici con cinque galere, Emanuele, figliuolo di Calojani, imperatore di Constantinopole. trattato e servito per ordine della republica, come si conveniva ad un principe della sua qualita.

³⁾ Jb. c. 226—227.

⁴⁾ Engel c. 175—176.

⁵⁾ Mon. Spect. v. XIV. c. 259., 260.; v. XXV. c. 305. — Engel. c. 178.

⁶⁾ Дубровчани 1395. г. пишу Госпођи Евгенији и Деспоту Стевану: „Д Дубровник кь всакоје крѣме кесть кскѣ каша како то је киль цара Стефана и скетопочикшаго княза и друге господа срьбске.“ Пуцић, Спом. I. c. 3.

III

По прочитању молбе Драгише М. Петровића чинов. железн. Дирекције, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

IV

По прочитању молбе Милана Танкосића служитеља општ. АБр. 5409, одбор је решио,

одобрава се молиоцу Милану четири недеље дана осуства од дужности ради лечења с тим, да му се исти има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

V

По прочитању акта Управе вар. Београда ГБр. 1818, у којем се објашњује, које улице Управа сматра за рејонске, одбор је накнадно својем решењу од 27. јуна о. г. АБр. 4415 решио,

да питање о томе, какве зграде да се подижу у рејонским улицама, остане не решено све донде, док се год не утврди рејон вароши Београда.

Да у улици Милоша Великог буду зграде по типу вила само с горње стране исте улице.

IV

Председник извештава одбор, да Управа вар. Београда тражи, да се у кварту палилулском догради потребан простор за становање жандарма; да је сопственик зграде пристао, да то о својем трошку изврши под погодбама, изложеним у акту његовом под АБр. 5111.

По саслушању овога и по прочитању тога акта одбор је решио,

прима се у свему ова понуда односно дограђивања простора за стан жандарма и продужења закупа с тим, да се за ово дограђивање повиси кирија са двадесет динара месечно од дана кад дограђени простори буду готови.

VII

По прочитању извештаја благајнице АБр. 5314, одбор је решио,

да се трећи месарски плац с горње стране на Краљевом Тргу изда под закуп

Поједини српски ексвладари и пропали претенденти налазили су у Дубровнику непретворно гостопримство и потпуну личну и имовну безбедност. Оборени српски краљ Стеван Радослав добеже у Дубровник, па Дубровчанима обећа ослобођење од свију дација, ако се поврати на изгубљени престо.¹⁾ Г. 1349. у Дубровнику се бавила госпођа Катарина, синовица Степана II Котромановића.²⁾ Цар Душан са царицом и сином проведе г. 1350 неколико дана у Дубровнику.³⁾ По дубровачким летописима г. 1391. у Дубровник дође војвода Сандаљ, Павле Радиновић, а 1399. војвода Радич.⁴⁾ Г. 1440. у Дубровник добеже Деспот Ђурађ Бранковић са огромним благом и породилом.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

¹⁾ Mon. Serb. § 442. c. 518—519.

²⁾ Mon. Spect. v. XXII. c. 140. „nam civitas ipsa Ragusiensis cristianae libertati pro portu habetur.“

³⁾ Макуш Исслѣд. s. 20. „Nunc de Ragusina urbe dicendum, eam esse portum tutissimum, confugium et receptaculum omnium mercatorum divitum ac pauperum.“

⁴⁾ Види с. 80 и прим. 2. — Натко Нодио, који има велику заслугу у проучавању и издавању дубровачких анала, мисли да је Ричардо, можда, долазио на Локрум, али да то није забележено савременом пасад. Rad. k. LXV. c. 103.

⁵⁾ Mon. Spect. v. X. c. 135.

¹⁾ Mon. Serb. § 23. c. 19—20.

²⁾ Mon. Spect. v. XIII. c. 71.

³⁾ Види с. 45.

⁴⁾ Макушев. Исслѣд. с. 325. — Уп. Mon. Spect. v. XIV. c. 50., 241. Пуцић, Спом. к. I. c. III.

деведесет динара месечно до првог маја 1900 године Јанаћку Стефановићу месару према његовој понуди и под погодбама, које су за ове закупе прописане. Да се и за остале до сада неиздате плацеове расписише лицитација.

VIII

По прочитању молбе Тодора Цветковића мајстора и извештаја грађевинског одељења ГБр. 1641 одбор је решио,

да се молилац Тодор ослободи плаћања дуга за саграђену калдрму у четири стотине деведесет и четири динара и 51 паре ако се протоколарно одрече тражења накнаде штете нанете његовом имању услед нивелације.

IX

По прочитању молбе Браће Дајмак и извештаја грађев. одељења ГБр. 485, о тражењу њиховом накнаде за осигурање зграде у улици Милоша Великог због скидања рампе, одбор је одлучио,

да ово тражење извиде, предрачунае прегледају и поднесу одбору извештај са мишљењем одборници г.г. Ив. Козлић, Васа Николић и Ђорђе Соколовић.

X

По прочитању молбе Анке Петровић олд. АБр. 5094, којом тражи помоћи за изучавање бачиљка, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XI

По прочитању извештаја књиговодства АБр. 5146, одбор је решио,

одобрава се, да се остатак примања Браће Банковића за експроприсано земљиште у две иладе девет стотина и седамдесет динара исплати из привременог зајма од милијун динара, пошто се добије надлежно одобрење.

XII

По прочитању молбе Катарине Јовановић остареле бабице олд. АБр. 5307, одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 9 решио,

да се молитељи издаје из општинске касе на име помоћи свега по двадесет и четири динара месечно из дотичне буџетске партије од првог августа ове године.

XIII

На предлог суда општине, одбор је решио да се буџетска партија за непредвиђене потребе за ову годину повећа са две иладе динара на терет буџетске партије за исплату општинских дугова из ранијих година. Да се за ово изиште надлежно одобрење.

XIV

По прочитању извештаја и предлога гробљанског одбора о тражењу јеврејске црквене општине ескенаског обреда АБр. 4962, да јој се одвоји један део на новоме гробљу за сарањивање њених мртваца, одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 9 решио,

усваја се у свему овај предлог гробљанског одбора. Да се под изложеним погодбама, ако јеврејска црквена општина ескенаског обреда пристане на исте, допусти сарањивање њених мртваца на означеном месту новог гробља.

XV

По прочитању извештаја водоводског одељења АБр. 4391, о стању чесме зване „Госпођина чесма“, одбор је решио,

да се ова чесма обнови и издигне до нивоа нове нивелацијоне линије и да се у њу спроведе вода из старог водовода одобравајући за то потребан кредит.

XVI

По прочитању молбе Јелисавете жене Милоша Маринковића АБр. 3681 која тражи да јој се имање експроприса за просецање нове улице, и по прочитању извештаја грађевинског одељења о овоме предмету ГБр. 1170, одбор је одлучио,

да се ни по овој молби не може молитељици дати задовољења и да одбор остаје и даље при својим ранијим одлукама по овоме предмету.

О Г Л А С

Пошто је Управа града Београда забранила просипање нужничке нечистоће и дворишног сметлишта на досадањем месту „Карабурми“, то се овим извештава грађанство, а нарочито она лица, која се баве са изношењем нужничке нечистоће и дворишног сметлишта, да је Суд општине града Београда, споразумно са Управом вар. Београда, одредио место за просипање поменуте нечистоће ниже „Карабурме“ и фабрике штофова, и да је за ту цељ и пут од вишњичког друма па до Дунава прокопан и за колски саобраћај удешен.

Од стране Суда општине града Београда 30. Јула 1899 год. АБр. 549. у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Решењем одбора општинског од 28. Маја о. г. АБр. 3926. а по одобрењу Управе вар. Београда одређена су ова места за дрварска слагалишта у Београду.

1., У дунавском крају на званој дорколској шијази,

2., На шркалишту, до марвене шијаце,

3., На савској обали, где су и сада, дрварска слагалишта. На овом трећем месту биће слагалишта све донде, док се не сагради кеј, када ће се друго, згодније одредити.

Ни на којем другом месту у вароши не могу бити дрварска слагалишта и сва, која се сада у вароши налазе, имају се до 1. Нов. о. г. преселити на једно од горе означених места.

О овоме се извештавају грађани ради знања, а дрварски трговци се позивају, да се обрате општини београдској за место на којем ће од 1. Новембра о. г. држати слагалиште за дрва и грађу.

Од суда општине Београдске, 9 Јула, 1899. год. у Београду. АБр. 3926.

О Б Ј А В А

По решењу господина Министра војног почеће ове године набавка сена и сламе у војеном сењаку у Београду куповином од народа, на дан 15. Јула ове године.

Комисија ће сено и сламу примати сваког дана од 7—12 сати пре и од 2—7 сати по подне и то само кад су лепи дани.

Цена је одређена сеноу 5 дин. а слами 2 дин. од сто кграма.

Примљено сено и сламу плаћаће комисија одмах по пријему.

У исто време објављује се, да ће се и пшеница и зоб за потребу војену куповати од народа на београдском житном тргу по пијачној цени.

Осим овога, сви грађани, који су од државе узели на зајам сена, сламе или пшенице имају ове године неизоставно вратити. Ово позајмљено сено и сламу примаће комисија такође у војеном сењаку у Београду, а пшеницу код проф. слагишту у граду.

О овоме се извештавају грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 9. Јула 1899. год. у Београду АБр. 4968. и 5283.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда овим опомиње све олд. предузимаче и тесаче, да у будуће несмеју без нарочитог Судског одобрења, на општинским земљиштима како у вароши тако и у околини варошкој, **истоваривати разне грађевинске материјале и јапију и ову тесати.**

Ако је коме потребно да се са општинским земљиштем за неко извесно време послужи, мора се предходно да обрати Суду општинском за дозволу.

Од Суда општине града Београда 24. Јуна 1899. год. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — — 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — — 1099·93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — — — 1684·57 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 6.— д.
- б) Од акова — — — — — 0·30 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамацки, Теразијски, Варошки и Врачарски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дуђана са собом — — — — — 0·25 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дуђана са магазином — — — — — 0·70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дуђана са собом — — — — — 0·20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дуђана са магазином — — — — — 0·60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штале — 1.— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

ришног сметлишта, да је Суд општине града Београда, споразумно са Управом вар. Београда, одредио место за просипање поменуте нечистоће ниже „Карабурме“ и фабрике штофова, и да је за ту цељ и пут од вишњичког друма па до Дунава прокопан и за колски саобраћај удешен.

Од стране Суда општине града Београда 30. Јула 1899 год. АБр. 5497. у Београду.

НАЗНАЊЕ

Решењем одбора општинског од 28. Маја о. г. АБр. 3926. а по одобрењу Управе вар. Београда одређена су ова места за дрварска слагалишта у Београду.

1., У дунавском крају на званој дор-колској шијази,

2., На таркалишту, до марвене шијаце,

3., На савској обали, где су и сада, дрварска слагалишта. На овом трећем месту биће слагалишта све донде, док се не сагради кеј, када ће се друго, згодније одредити.

Ни на којем другом месту у вароши не могу бити дрварска слагалишта и сва, која се сада у вароши налазе, имају се до 1. Нов. о. г. преселити на једно од горе означених места.

О овоме се извештавају грађани ради знања, а дрварски трговци се позивају, да се обрате општини београдској за место на којем ће од 1. Новембра о. г. држати слагалиште за дрва и грађу.

Од суда општине Београдске, 9 Јула, 1899. год. у Београду. АБр. 3926.

ОБЈАВА

Суд општине града Београда овим опомиње све оvd. предузимаче и тесаче, да у будуће несмеју без нарочитог Суд-

ског одобрења, на општинским земљиштима како у вароши тако и у околини варошкој, **истоваривати разне грађевинске материјале и јапију и ову тесати.**

Ако је коме потребно да се са општинским земљиштем за неко извесно време послужи, мора се предходно да обрати Суду општинском за дозволу.

Од Суда општине града Београда 24. Јуна 1899. год. у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат	0·40	динара
б) за чишћење димњака простог	0·20	„
в) „ „ „ на два спрата	0·40	„
г) за чишћење гвозденог шпархерда	0·40	„
д) за чишћење зиданог шпархерда	0·40	„
ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама	1—	„
е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више	0·40	„
ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра	0·20	„

з) за испаливање димњака	1·50	„
и) за чишћење типлова на пекарницама од типла	0·20	„

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајдије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — —	0·25	д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — — —	0·70	д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — — — — —	1·50	д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — —	0·20	д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — — —	0·60	д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — — — — —	1—	д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

много настојаху да одрже те „старе уговоре“, „законе“, уговоре оца и деде“, „законе родитеља и прародитеља.“ Ти старији трговински уговори за Дубровчане беху кориснији него ли новији, јер они гарантоваху Дубровчанима трговинске слобостине и утврђиваху број царинарница по Српској Земљи. У оним честим преговорима и различитим односима Дубровчана са српским владаоцима огледа се тежња српских владалаца да ограниче дубровачке трговинске повластице и тежња Дубровчана да одрже у снази старе трговинске уговоре.

Понајглавнија трговинска повластица коју су Дубровчани уживали у српским државама била је *право слободног трговања*. Дубровчани су могли све увозити и све извозити. Могли су доћи на сваки трг, а могли су га и обићи. Своју су робу продавали по пијачној цени („како коме шре доноси“) и нико им није могао цену одредити. За транзит кроз српску државу нису ништа плаћали. За владе краља Уроша I Великог, који је много тежио (а доста и успео) да ограничи дубровачке трговинске повластице, Дубровчани су морали, пролазећи са својом робом кроз Српску Државу, најпре да даду на српском тргу „господски доходак“, па онда

тек да иду у „туђу земљу“; али је то у скоро укинато, па су Дубровчани опет задобили право транзита. Доцније под царем Душаном и Урошем, у транзиту је учињено само једино ограничење: Дубровчани не могу *оружија* провозити кроз Србију у Бугарску, Бесарабију, Грчку, Босну и Маџарску и који би Дубровчанин то покушао, ако се ухвати, да му се конфискује понето оружје. — Имање и личност дубровачких трговаца били су загарантовани и заштићени од сваког насиља. Ако би се трговцу Дубровчанину на путу каква крађа учинила (ако би дубровачки караван био опљачкан), село најближе месту крађе платило би штету Дубровчанину или, пак, сам краљ, ако село не би могло. Задоцњене дубровачке караване морао је господар или управитељ села примити да у селу преноће. Ако пак, овај то не би учинио, те Дубровчани буду приморани изван села ноћити и ако им се при том деси каква крађа или штета, — господар или управитељ тога села био је приморан да надокнади штету оштећеном Дубровчанину. — Нико није смео Дубровчанину одузети коња, да би пренео своје ствари или за ма какву своју услугу. — Ни владалац, ни његова властела, ни његови чиновници нису имали права, да што Дубровчанину одузму си-

лом, без куповине: Дубровачки је трговац био ослобођен (насилног дара; њему је било остављено на вољу хоће ли или неће учинити какав поклон владоцу или властелину, — Превазма није било, него су чак и бродоломни остаци били загарантовани: ако се они разнесу или се на њима од српских поданика учини још већа штета, село, град или околина, или пак, сам владалац платио би штету учињену над бродоломним остатцима. — Дубровчанин је одговарао само за своје личне дугове и кривице. (Ни за штете и кривице својих слугу Дубровчанин није одговарао). — Имовина Дубровчанина умрлог у Српској Држави припадала је његовим наследницима или граду, ако он не би имао наследника. — У грађанским споровима Дубровчани беху изједначени са Србима: Судили се у мешовитој пороти и њиховим се исказима или оптужбама, поткрепљеним заклетвом, са свим веровало.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)